

Csurgó és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap. — Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre: 4 fnt (8 kor.) Félévre: 2 fnt (4 kor.)
Negyedévre: 1 fnt (2 kor.)
Egyes szám ára: 10 kr. (20 fill.)

Szerkeszti:

Dr. Nagy Sándor ügyvéd.
Szerkesztőség: Csurgó, Széchenyi-tér,
Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓHIVATAL:

Vágó Gyula könyvnyomdája,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők.
Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Aldás és veszedelem.

Forró napok járnak. Izzad a munka, verejtékes a földműves, folyik az aratás. Minden ember igyekszik összegyűjteni a föld gazdag áldását. S amíg az emberiség legnagyobb része kint a mezőn végzi produktív munkáját, bent a falvakban félre verik a harangokat. A vörös kakas száll le a kihalt községbe s rombol, pusztít vég nélkül. Nagy nemzetgazdasági értékek mennek veszendőbe.

A forró, meleg nyár folyama alatt egyre másra pusztít a nehezen fékezhető elem a tűz, melyről a napi lapok állandó rovatot vezetnek. Könnyelműek vagyunk, elmulasztjuk a szükséges óvintézkedéseket, melyek betartása mellett, a veszedelem lehetőségét csökkentenénk.

Tűzoltóságunk hiányos, legtöbb helyen egyáltalán nincs s a hol van, nem tudja magát érvényesíteni, mert hiányzik a szervcsés, a szakértelem s a mi legfőbb eszköz az oltáshoz, a szükséges víz. Így aztán a már meglévő veszedelmet legtöbb esetben nem vagyunk képesek megfékezni.

Az országszerte tapasztalt szervezatlenség s a végnélküli tüzesetek arra indították a belügyminisztert, hogy az emberi könnyelműségnek gyámkodással szabjon határt. 1888. évben 53888.

szám alatt tűzrendészeti kormányrendeletet bocsájtott ki, melyet ha betartanánk, ha a hatóságok a végrehajtásról intézkednének, óriási károk elől biztosítanánk magunkat.

Szomorúan tapasztaljuk azonban, hogy közönségünk még mindig nem tanult eléggé a maga kárán s nem okult mások szomorú példáján s nem tartja be a rendelet egyetlen pontját sem.

De nemcsak közönségünket vádoljuk; a magyar embernek régi bűne, hogy nem szereti a rendet, nem tűri, ha valaki magánügyeibe s velt magánjogi jogkörébe kotorász. Vádoljuk a közigazgatási hatóságokat is, melyek legtöbb szolgabírói járásban, sőt egész vármegyékben kibocsájtott tűzrendészeti kormányrendeletnek egyetlen paragrafusát sem hajtják végre s ha végrehajjták is, legtöbb esetben kivételeket engednek.

Igy járásmunkban, hol még meglehetősen betartják a preventív intézkedéseket, megtörtént, hogy egypár község óktalan feljajdulása miatt a közigazgatási hatóság megengedte, hogy a gabona készletet a község belterületén, lakó házak s más, többnyire szálmával fedett mellék épületek közelébe rakják.

Ezen engedményt gazdáink legnagyobb részben, elég könnyelműen ki is

használják, nem gondolják meg, hogy minő tűzfészek alkotóivá lesznek.

Legyünk óvatosak. Tartsuk meg a a tűzrendészeti szabályokat s a közigazgatási hatóság könyörtelenül hajtassa azokat végre.

Most van erre legtöbb szükség. Ma midőn a föld termését learattuk s az áldást betakarítottuk, legyünk résen s kerüljük a veszedelmet, mert ha az előleges intézkedéseket szigorúan be nem tartjuk, gondatlanságunkat drágán fizetjük meg; a júliusi és augusztusi forró napok, melyekben leggyakrabban szokott tűz vész uralkodni összes reményeinket pár percz alatt semmivé tehetik.

— **Somogy vármegye** augusztus hó 6 és következő napjain tartja évnegyedes közgyűlését.

— **A belső Somogy megyel** ref. egyházmegye július hó 24 és következő napjain fogja évi közgyűlését Csurgón tartani. Mint városunkat érdeklőt a tárgysorozatból felemlítjük, a gimnázium építés és tanár választás ügyét.

A közgyűlést megelőzőleg az igazgató tanács tartja ülését.

— **Hivatalos vizsgálatot** végzett Psik Lajos kir. ügyész július 12-én. A csurgói járásbírói börtönt tekintette meg s mindent a legnagyobb rendben talált.

T á r c s a.

A dormándiak dicsősége.

— Rajz. —

Írta: BEKE JÓZSEF.

Egy egyszerű református pap, azaz hogy káplán volt. . . .

Még mint tanuló ifjút ismerték és szerették meg őt a dormándiak; már előre mondogatták, hogyha az ifju hazatár a collegiumból: odakérlik őtet öreg papjuk mellé s azután nem is eresztik el maguktól soha többé. Az ifjút csakhamar nem is nevezték másképen mint a „dormándi dicsősége.”

És azok a jó dormándiak nem is rosszul választottak; az ifju mint tanuló osztályában mindig a legelső közt foglalt helyet; huszonekét éves korában mint végzett pap hagyta el a budapesti collegiumot; sokat látott, sokat tanult és sokat tudott; de minden tudománynál szebb ékessége volt neki ama szerénység és alázatosság, mellyel ma már csak igen ritka fiatal ember ékeskedik. Halovány arca c-upa jószág, csupa szelidség volt; két szeméből a szerénységgel párosult értelem sugárai löveltek ki; soha nem bán-

tott meg senkit; őt is kedvelte és szerette mindenki.

De mikor fellé ett a szószékre: ott azok, a szerény vonásokat áthatotta a legbuzgóbb lelkesedés szent tüze; szavai gyújtottak s a szívek és lelkek mélyéig hatottak.

Ilyen szép jövőre jogosító tulajdonsággal kezdte meg pályáját a „dormándiak dicsősége.”

Iskolai pályája végeztével az ifjút — bizonyos, nem egészen papi, teendők elvégzése végett, — egy környékbeli előkelő mágnás család tisztelte meg bizalmával: az ifju szép kérésnek talán sohasem tudott volna ellentállani; magára vállalta tehát a mintegy 5—6 hónapot igénylő munkát.

Ugy marasztották azok a jó dormándiak; kérték, hogy maradjon s ne hagyja el őket; hiszen e néhány hét alatt, melyet köruken töltött, még jobban megszerették, mint valaha.

Utoljára még édes anyja is eljött hozzá s oly esdőleg kérte: — Édes fiam!... maradj Dormádon!... ne menj el oda, a hova hívnak!...

Maga az ifju is tusakodot erősen. Valami úgy sugta bensejében, hogy ne menjen, hanem maradjon ott, a hol olyan nagyon

szeretik. De végre is győzött nála az adott szó. Bucsut vett a jó dormándi néptől azon ígérettel, hogy sietni fog feladatát megoldani s azután visszatérni közéjük.

Mielőtt azonban elfogadta volna emez új állomását, még egyszer összejöttünk egy nagyobb társaságban Dormádon.

A vidéken ekkor tájban épen egy szenzációs öngyilkosság történt igazatosságban a közvéleményt. Egy jobb sorsra méltó fiatal ember ugyanis szerelmi csalódás miatt golyót röpített meghasonlott szívébe.

Mi is erről beszélgettünk. S hiven emlékszem a dormándiak dicsőségének eme szavaira: Vannak helyzetek, midőn az öngyilkosság némileg előttem is igazolt... De én szerelmi csalódás miatt sohasem tudnék öngyilkos lenni!...

— Csalódtál már a szerelemben!?. — kérdi erre tőle a szívével már sok harcot megvívott segédjegyző.

— Még nem! de nem is csalódtam, mert még eddig szerelmes nem voltam!... — válaszol rá ridegen az ifju.

— Emlékezzél rám!... — szól komolyan az előbb említett szerelmi szakértő, — addig leszesz boldog; míg nőt nem fogsz igazán szeretni szivedből s lelkedből!...

Julialis Berzenczen.

A berzenczei önkéntes tűzoltók sikerült mulatságot rendeztek július 8-án az atádi uttól jobbra eső erdő részben. Taiger Lajos buzgó és ügyes főparancsnok s a rendezőség mindent elkövetett, hogy vendégeik jól érezzék magukat. A mulatság színtere gyönyörű erdőréz, hatalmas tölgyekkel, az előtérben óriási síksággal, mely a berzenczei fiatalok sporthoz nem szokott labizmait tette próbára. A táncz hely csinosan és izléssel volt díszítve. Középen girlandsátor, melyben Nyákö ur a fürdőkre nem utazó, berzenczei első zenekar primása húzza a talp alá valót. Jobbról, balról a konyha, ruhaház, czukrasz, s a mulatók részére szolgáló hosszú asztalok.

Minden érkező vendég nagy kitüntetésben részesül. Az önkéntesek 2 kürtöse riadóztatja egy-egy vendéggel telt kocsi érkezésére 5 órára bereked a trombita, s kifogy a hornistából a szusz, annak jeleül, hogy minden vendég együtt van, s megkezdődik a táncz. A lampionokkal díszített zöld taborban vidám élet folyik. Tűzoltóink karján sikkos menyecskek s paizán leánykák járják Nyákö összhang nélküli zenéjére. Mintha csak őseink járnának, úgy hajlongnak a párok kopog a bokázó.

Kint a nagytéren mozgalmas az élet, Berzencze telivér ifjai gyűlköznek a nagy versenyhez. Megalakul a versenybírószág. Kijelölnek az indulás és érkezés helyét. A berekedt kürtös jelt ad az indulásra s a 30 versenyző, mint valami puszta vad csikósereg száguld a szélés téren, elriasztva utjából a 4 lábú legelesző, de nem versenyző collegáját. A 12 kilométer távolságot alig 3—4 képes beszaladni, kiérdemelve az 1 es 2-ik díjat.

A tér másik részén hatalmas felleg képződik, sűrű reteg borítja az alatta hemzsegő vidám sereget.

Mintegy 20 drb. lisztes zsákból tör elő a drukkot nem ismerő csemete versenyzők kaczaja. Zsákfutásra ad jelt a pályabíró. Megindul a csapat, hatalmas kaczajban tör ki a néző és versenyző közönség, a mint halomra dől a sok lisztes zsák. Egy-kettő mégis cselhez ér, s elviszi az első díjat a közönség favoritja, a ki már a múlt évben is kiérdemelte a zsákfutás bajnoki titulust.

Míg a zöld pázsiton verseng a fiatalok, az alatt a leleményes rendezőség spiritus segítségével leghajózást rendez. Komikus alakok szálnak fel a magasba s kergetve a hatalmas gyermekcsereg által, az erdő felett tova repülnek. Egyszerre kigyulad a magasban a spiritus lánggal megtöltött fura al. Tűzet fog a papír ember s vége a látványosságnak.

Azaz dehogyan van. Most jön a java. Csurgó ügyes pyrotechnikusa kigyújtja faklyáit. Rakéták repülnek a fellegekig s mint az üstökös félkörben szórják alá a tüzet. Egyik rakéta a másikat éri.

Majd egész fényárban uszik az erdő, a mint a sok féle alaku és színű forgók kigyulladnak, közbe közbe hatalmas pukkanásukkal remületbe ejtve a néző közönséget.

A mulatságos és látványos jelenetek veget érnek, az éj leborul s a vendégsereg szétoszlik. Szép volt minden jól mulatott mindenki. Sajnos azonban, hogy jövedelem semmi.

Kalászkok.

Az antik világ mezejeéről.
Szedegeti: HEJAS PÁL.

XII.

Szokratesz és iskolája.

A görög szellem, különösen a bölcseszet, a gyakorlati erkölestán Szokrateszben érte el tetőpontját. O volt a görög nép életének virága és betetőzése, mint Jezus a zsidó néppel, de eszmenyibb, tökéletesebb alakban; ezért sokan Szokrateszt Jezus előképe-nek tekintik. Mindkettő ugy elt, ugy cselekedett, a mint beszélt, a mi legfőbb kriteriuma (bizonyítéka) az igaz bölcsnek. Mindkettő azt mondotta, hogy nem a maga beszédét, gondolatát mondja, de a legfelsőbb lényet. De természetesen Jezusnál az stennel való egység tudata sokkal magasabb, lehet mondani, zavartalanabb, tökéletesebb volt. Egyik sem hagyott magaután írásban semmit; tanítványai foglaltak írásba s hagyták hátra emlékezetük segítségével szavaikat, tetteiket. Szokratesz lelkiélet, jellemet legjobban, leghívebben festé Xenophon, legtudományosabban, legrendszerezettebben Plato, a mint Jezusét János evangélista és Pál apostol. Elég emnyi a párhuzamból.

Szokratesz, mint praktikus bölcsész, folyvást az emberek életével, vezetésével, jellemük alakításával foglalkozott. Természetfeletti dolgok kutatásával nem törődött, sőt azt egyenesen örültséggel mondotta. Itt a földi élet, vizsgáljátok azt, szólott. Egész élete embertársai javításában telt el; ezért mondta, mikor pénzbürságra ítélték halál helyett, hogy nekem egész életem az atheni tanítása. — javításában telt el, épenzt, vagyont, a miből fizethetnek, nem szerettem. Hogy mennyire ismerte embereit, az emberi lélek mélysegeit, az emberek gyangait, hiu-vágását, te...

Egyszer valami Glaukon nevű, 20 éves, előkelő születésű ifju akart az épen megüresült archoni (elnéki) állomásra pályázni. Nagy volt ambíciója, de kevés tehetsége hozzá. Rokonai, barátai mindenképen akarták lebeszélni, de annál makacsabb lett. Szokratesz meghallotta a bajt, mely az államot is, a fiatal embert is fenyegeté s mert Plato is kedvelte az ifjut, megkísérelte s ifjut észreteríteni. De hogyan? Ha egyenesen azt tanácsolja, ne fogadja el az archoni hivatalát, azt hiheti, hogy neki irigye, vagy más pártfogoltja van. Hadielselt eszelt ki.

H i r e k.

— **Maár Gyula** alispán e hó 19-én Csurgóra érkezik s 19-én gyékényesi és a zakányi körjegyzőséget, 20-án pedig a berzenczei körjegyzőséget fogja megvizsgálni.

— **A magyar nyelvű** pótanfolyam a helybeli áll. tanítóképzőben immár egy hét óta folyik s az egybegyült tanító urak valóban elismerésre méltó buzgalmat tanúsítanak a napi 6 órai tanítás végighallgatásában. A jelentkező 23 közül tényleg 20-an megjelentek, a többiek a jövő hét folyamán jelennek meg. Az itt levők névsorát a következőkben közöljük: Aisingarits Ferencz, Oláh-Csiklín, Vasm., r. kath., 48 éves, Barilics Ede Balfalva, Sopronm., r. kath., 40 éves, Bayer Lipót, Felsőzsalu, Sopronm., 46 éves, Csukási Márton, Tót-Szt.-Márton, Zalám., r. k. Gamaut János, Grodnó, Vasm., ágost., 41 éves, Gestettner Karoly, Gyepűfűzes, Vasm., r. k., 33 éves, Káth Karoly, Vimpácz, Sopronm., r. kath., 50 éves, Keu Kázmér, Or-Szt.-Márton, Vasm., r. kath., 36 éves, Kettner Ferencz, Karácsfa, Vasm., r. kath., 51 éves, König Ferencz, N.-Sároslak, Vasm., r. kath., 47 éves, Krolik Nándor, Sobbagy-Ujfalu, Vasm., r. k., 35 éves, Marth Samu, Borostyánkó, Vasm., ágost., 45 éves, Mayer Ferencz, Nemes-Kis-Medves, Vasm., r. kath., 54 éves, Müller János, Bolmány, Baranyam., r. kath., 41 éves, Nieder Pál, Petőfalva, Sopronm., r. kath., 44 éves, Ruis Bela, Nemet-Háros, Vasm., r. kath., 44 éves, Wurch Gyula, Pogány, Baranyam., ágost., 46 éves, Zeller György, Üvegghuta, Vasm., r. kath., 47 éves, Zetter Mihály, Lipótfalva, Vas., ágost., 48 éves, Hutter Ferencz, Kiczléd, Vasm., r. k., 33 éves. Ezekből látszik, hogy a jelenlegi csurgói diákok már nem mai legények. Az Isten tartsa meg őket a magyar tanügy javára sokáig.

— **A gymnásiumi épületre** hirdetett pályázati határidő 10-én lejárt. Beérkezett 6 pályamű, melyek jul. 14-ig a főgymnásium épületében közzemlerek voltak kiállítva. A pályaművek építési költség - előirányzatai

A kis pap tagadólágot rözta fejet, de szeméből kiolvastam, hogy mélyen szivere vette ezt a mondást.

Hiszen ő úgy óhajtott valakit szeretni! De előtte egy eszmenykep lebegett; nem kereste ő soha a külső tetszelgest es hiu szépséget; ő csak a nemes kedélyt, a szívek jószágát s a lelki szerénységet kereste. Olyan nót pelig, kiben e szep tulajdonok együtt lettek volna, még eddig nem ismert!

A kis pap elfoglalta állomását a mág-nás családnál. S itt végre megtalálta azt, kit eddig hiába keresett. Megismert egy lánykát, kinek minden szava csupa szelidség és jószág, szívének minden dobbanása csupa ártatlanság s egész magaviselete csupa szerénység.

Adélnak hívták a kis leányt.

A kis pap naponként órákig elbeszélgetett a leánykával mindenről egész érdekel; napról-napra jobban érdekelte őt az az ártatlan arc, az a szende jószág, érezte, hogy valami ugy vonza őt folyvást a kedves leányka körébe.

Az ifju szeretni kezdett!.. Lelkében aztán aggodalmak merültek fel: vajjon az a kis leányka szereti-e őtet, vagy nem!?... hiszen olyan nyájasan beszél vele s oly éde-

sen mosolyog es ugy örül s oly szivesen fogadja, ha valamivel neha-neha meglepi!

Az ifju egészen szeretett!... De szerelmével együtt aggodalma is növekedett: megvallani nem merté szerelmét; őh! hiszen jól tudta, hogyha az az ártatlan kis leány szereti is őtet, a szülők nemet fognak mondani... s jól tudta, hogy az a kis leányka az öve soha nem lehet!

Hallgatott tehát, parancsolni akart szívének; elhatározta, hogy szakítani fog érzelmeivel s el fogja titkolni azokat, hogy tudja Isten, mit ne gondoljanak es mondjanak felőle!...

Szegény kis pap! szakítani akart: de nem tudott!... Nyugalma tönkre volt téve s érezte, hogy imádja azt a kis leányt, a ki az öve soha... soha sem let!

Tehát mégis igaz az, a mit csak nem rég a mindig szerelmes segédjegyző mondott: — addig leszesz boldog, míg nót nem fogsz szeretni szívedből, lelkedből!...

Es a kis pap... a dormándiak dicsősége oly igen szenvedett!... Szerénysége győzött szíve felett: eltitkolta első tiszta szerelmét.

Az idő rept; a hat hónap elmúlt; a kis papnak távoznia kellett a mág-nás család köréből. Dolgát híven elvégezte s mi lett

erte jutalma!... egy verző sziv... s egy összetört boldogság!...

Most már nem kívánczozott Dormándra; most már szeretett volna örökre itt maradni!...

Végre is ütt a távozás órája... Reszketve fogott kezett utójára az ártatlan kis Adella s tört hangon rebegette el a bucsu szavait: Isten vele!... Tartson meg jó emlékezetében!...

Ezzel elfordult... ne vegye észre senki két szeméből hulló könnyeiről, hogy nehezen esik neki az elválás!...

Azután elment csendesen... szomoruan... egyedül... csak fájó szívet s bánatát vive magával... elment haza... szerető jó édes anyjához!...

Hej! mennyire megváltozott az a kis pap... a dormándiak dicsősége!... Kerüli a társaságot... Reggel korán elmegy... este későn kisirt szemekkel tér haza... Edes anyja könnyezve nézi, mivé lett az ő fia... az ő büszkesége!...

Es az ifju naponként kísétált zöld erdőre, virágos mezőre, elmézegette a távolból sudár tornyát s fehérlő házait a falunak, hol a kedves kis leányka lakik, kit ő olyan forrón szeret, de a ki az öve soha nem lehet! Azutánpedig sir, zokog keservesen! (Folyt. köv.)

65-120 ezer frt. Mind a 6 pályamű figyelemre méltó stíluszerű alkotás. A pályaművek sorsa felett a július 24-iki egyház megyei közgyűlés fog dönteni.

— **Mint sajnálattal** értesülünk gymnásiumunkat s közvetlen városunk közönséget érzékeny veszteség éri, a mennyiben Kovács Sándor gymnásiumi zenetanárt és universalis zeneszt Szepsi-Szent-Györgyre nagyobb fizetéssel tanárrá választották meg s így valószínű, hogy a csurgói ref. főgymnáziumot elfogja hagyni. Kívánatos volna, hogy gymnáziumunk intéző körei Kovács Sándor tehetőségét s azon bámulatos eredményt, melyet itteni működésével elért méltányolják, s lehetővé tegyék visszamaradását. A mint halljuk Kovács még véglegesen nem határozott.

— **Tűzoltó egyesületünk** nagyban készül az augusztus 19-20-án megejtendő zászlószenteléssel egybekötött jubiláris ünnepségre. Reményi Samu főparancsnok most készíti a szomszédos egyesületekhez a felhívásokat. Remélhető, hogy az ünnepély imponzáns lesz.

— **A csurgói régi takarékpénztár** most készítette el első félévi mérlegét. Az eredmény az 1893. év első feléhez viszonyítva váratlan eredményt idézett elő, a mennyiben a jövedelem 2000 frttal nagyobb mint a múlt 1893. év első felében, a betét pedig 33,000 frttal több. Ugy látszik, hogy a 25 éves pénzügyi tevékenység folytonosan halad, s fejlődésében az újonnan alakult pénzügyi intézetek mit sem gátolják.

— **Gőz fertilitéró gépek tervezése.** Mult számunkban említettük, hogy Csurgón, a csurgói körorvosi járás területére fertilitéró gép megrendelését határozta el a képviselő testület. A mint értesülünk a jó példát több község követi úgy, hogy járásunk legtöbb egészségügyi köre befogja szerelni a gőz készüléket. Megemlítjük e helyen, hogy ily gépeket Valzer Ferenc és Tarnoczy fővárosi gyárosok szállítanak s a 2 gyáros az augusztusi megyei közgyűlésen be fogja mutatni az új készüléket a nagy közönségnek.

— **Időjárásunk** kezd türethetetlen lenni. A hőmérő állandóan 24-26 Reumur fokot mutat. E mellett naponként délután 4-5 óra között az Adriai tengerről meleg Sirocó szél leengedezik. Az óriási szárazság és nagy meleg miatt a gyümölcsfák sokat szenvednek s a gyümölcs legnagyobb része lehullik.

— **Nagy vihar** dühöngött július 11-en délután Mihály és Sand vidéken. Az óriási esővel jött szélvész a mezőkön felhalmozott s keresztbe rakott gabonakészletet felforgatta, s 2-300 lépésre sodorta úgy, hogy az egyes gazdák alig voltak képesek kiválogatni az összekevert kepeket.

— **Nagy tűz pusztított** Szt.-Miklós mellett Birk Oszkár berló pusztáján. A tűz jul. 10-en d. u. 4 órakor ütött ki s még 11-en reggel 5 órakor is égett. A tűz martaleka lett az összes takarmány s nagy mennyiségű gabona. A kár 5000 frtot meghalad. A tűz oka vigyázatlanság. Gabona takarodáskor egyik beres gyújtót ejtett ki, a mely az óriási forróságtól kigyuladt s mire észrevették a szétszórt száraz éghető anyagban bő táplálékot talált s gyorsan terjedt.

— **A tolvaj szinész.** Vojnics István, a Barcsan működő Füredi-féle szintársulat tagja, a mult héten Villányi kereskedőtől 2 drb. ezüst karpereczet lopott. A meglopott kereskedő röktön jelentést tett a csendőröknek, kik a gyanus egyének körében azonnal megindították a nyomást. Vojnics István legerélyesebben kutatott s ezzel a csendőrség figyelmét magára vonta. S midőn minden szabadkozás d. czára őt is megmozdították a 2 drb. karpereczet megtalálták nála. A csendőrség a tolvajt letartóztatta s át kísérte a szigetvári járásbírószághoz.

— **Helyre igazítás.** Mult számunkban a Zalai Közlöny után azon hírt közöltük, hogy N-Atádon egy ember mérgezett nyulat talált, melyet haza vitt s megsütött s egész családja halálát okozta. A mint értesülünk a hír nem felel meg a valóságnak, mert a halált nem a mérgezett nyul, hanem mérges gomba idézte elő.

— **Aratásunk** vége felé jár, néhány nap alatt letakarodik az összes szemes termény. A buza, gyönyörű piros telt szemű, sulyra nehéz, hectoliterenként 78-81 kilo. A rozs termés is kitünő. Ellenben kapás növényünk főleg a kevésbé nedves magasabb helyeken igen szűk a szárazságot. Buza és rozstermésünk azonban mindent pótol. A legidősebb emberek sem emlékeznek ilyen bő termésre. A berzencei és csurgói határban nem ritka olyan föld, hogy holdanként (1200 □) 30-32 keresztet termelt, a mi sulyra nézve 10-11 mm-át tesz ki. Csak az a kár, hogy a gabona ár ma is alacsony.

— **Kund gyilkosairól** több fővárosi lap azt közli, hogy a vizsgáló bíró befejezte a vizsgálatot s az iratokat indítvány tétel végett a kir. ügyészségnek átadta a mint legilletékesebb helyről értesítések beérkeztek a vizsgálat még nincs befejezve. A gyilkosok nem tagadják ugyan a gonosz tett elkövetését, de Szalvecz és Haracsi egymásra tolják a fő cselekményt t. i. a fegyverhasználatát. Miután a gyilkosok több fele büntetést követtek el, nehogy ezek kiderítése a büntető igazság szolgáltatás kezét akadályozzák, a több fele büntények közül azok a melyek már tízszázva vannak elkülönítettnek s az ezekre vonatkozó iratok a jövő héten fognak a kir. ügyészségnek indítványtétel végett átadni. A végtárgyalás azonban szeptember vagy október előtt aligha lesz megtartható.

— **Öngyilkos a sinek alatt.** Julius 8-án Balhás és Szob között a Budapestről Fiuméba robbogó gyorsvonat ele vetette magát egy eddig ismeretlen nő személy. Az öngyilkos már d. u. 5-6 óra közt a vasúti sorompók körül olázkodott s töltésen hevert. Magavelele nem keltette fel a pálya őrt figyelmet s midőn este 3/4 8-kor a gyorsvonat Szobról kiindult, az öngyilkos nő, a ki családi örömeinek nézett ele, közvetlen a mozdony előtt 10-15 lépésre a sinekre vetette magát. A gép kerek a koponya 1/3 részét elszelte s az áldozat azonnal meghalt. A folyamatba tett vizsgálat, mai napig sem tudta személy azonosságát megállapítani.

— **A csurgói róm. kath. templom renoválására adakoztak:** Stefáncs Richárd 10 frt, Csics Albert 5 frt, Köhu Ignác. czipész 2 frt, Erdőssy József 1 frt, Ersler Ignác 1 frt, Makár János Szt.-Király 5 frt, Juiz István Szt.-Király 5 frt, Karnis János 1 frt, Takács Juli 30 kr, Horváth Éva 20 kr, Tüke Anna 1 frt, Freisusz József 1 frt, Völgyi János 1 frt, Ács József 1 frt, Tokai József 1 frt, Matyas János 12 frt 50 kr, ifj. Jakab István Szentá 50 kr. Koczman Mari 1 frt. ifj. Laky Ferenc Szentá 50 kr, Szoblics József Szentá 1 frt, Garai György Szentá 50 kr, Kócz János 1 frt, Szűcs István 1 frt, Keszericz Sándor Szentá 1 frt, Tóth József 1 frt. Récei József 1 frt, özv. Rinhofer Józsefné 1 frt. Dittmayer István 1 frt.

— **A berzencei önk. tűzoltótestület** 1894. évi július hó 8-án saját pénztára gyarapításra sikerült nyári mulatságot rendezett mely alkalommal felülfizettek a következők: Tolnai gróf Festetics Tassiló excellentiája 5 frt. Dr. Nagy Sándor 2 frt. Babochay László 2 frt. Ham Ferenc 2 frt. Hajnóczy Zsigmond 1 frt. 50 kr. Szabó István 1 frt. Kaufmann J. S. 1 frt. Fröhlich Vilmos 1 frt. Radovics István 1 frt. Kalocsay Endre 1 frt. Büchler Mór 1 frt. Ivsits Károly 1 frt. Dr. Schwarz Mihály 1 frt. Mautner Albert 1 frt. Lamberger Gyula 50 kr. Eglesz Peter 50 kr. Metzli Hermin 50 kr. Rácz Béla 50 kr. Handley Soma 50 kr. Sárközy Bandy 50 kr. Dr. Hochreiter Kornél 50 kr. Dr. Péchy N. 50 kr. Smolez József 50 kr. Kaufmann Albert 50 kr. Csánk János 50 kr. Özv. Boross Ferenczné 50 kr. Schlegel L. 50 kr. Kocsis Lajos 50 kr. Kohn Sándor 40 kr. Czmerk József 30 kr. Mocsary Mihály 20 kr. Stiaszny Lajos 20 kr. Fucker János 20 kr. Szikszay Odön 1 frt. Fogadják a rendező-ség közönséget nyilvánítását.

— **(Artézi kutak a községeknek.)** A belügyminiszter a földművelésügyi miniszter kezdeményezésére tudomására adja a tör-

vényhatóságoknak, hogy az artézi kutak előállítására s így a közegészségügyre oly fontos jó ivóvíz nyerése czéljából hajlandó a földművelési miniszter a községeknek erre a czélra első és előnyös feltételű kölcsönt adni. A megyei hatóságok tehát jelentkezésre fogják felhívni azon községeket, melyek ilyen kölcsönre reflektálnak. Egy-egy artézi kut költségeit a miniszter körülbelül 500 frtra teszi. Végül megjegyezi, hogy ha azon községek, melyeknek nincs jó ivóvízük, nem lennének hajlandók az említett előnyös kölcsön igénybevetelére vonatkozólag igénylő határozatot hozni, ugy ezen községeket a közegészségügyi törvény értelmében kötelezni fogja, hogy ivóvízről minden körülmény között gondoskodjanak.

— **„Magyarország”** teljesen független politikai napilap. Nincs lekötve senkivel szemben, nem áll sem egyeseknek, sem osztályoknak, sem érdekköröknek szolgálatában. A „Magyarország” önzetlenül csupán egy czélt szolgál: az ország függetlenségének és önállóságának ügyét. Ez lebeg folyton szeme előtt és ennek elérésére törekszik. A „Magyarország” mindig és mindenkiel szemben tárgyilagos és elfogulatlan. Egy mértéket ismer: az igazság mértéket, a melytől soha semmi körülmények közt el nem tér. A „Magyarország” szerkesztőségének és kiadóhivatalának megfeszített munkája folytán az összes országos és külföldi eseményeket legelőször hozza az olvasóközönség tudomására. A „Magyarország”-ot reggel már az ország távoleső részeiben is olvasni lehet. Hozza az az napi országgyűlést teljesen kimerítő szövegben, az az napi összes eseményeket ugy fővárosból, mint a vidékről és a külföldről. Hozza a bel- és külföldi teljes tőzsei jegyzéket és árfolyamokat. Naponként közöl tárczát, regényt és más érdekes közleményeket. A ki a „Magyarország”-ot olvassa az az üzleti társadalmi és politikai eseményekről sok helyen az egész nappal előbb értesül, mint más lapokból. A „Magyarország” már is 30.000 példányban forog az olvasóközönség kezében s így rövid idő alatt elérte a támogatásnak azt a mértéket, a melylyel magyar lap eddig még nem dicsekedhetett. A közönség ezen támogatását a szerkesztőség a lapnak folytonos fejlesztésére és tökéletesítésére fordítja. A „Magyarország” előfizetési ára: április hóra 1 frt 20 kr. (április június) negyed évre 3 frt 50 kr., április december—hónapokra 10 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek postautalványon a kiadóhivatalba Budapest, Rostély-utca 2 küldendők. „Magyarország” kiadóhivatala—Ajánljuk olvasó közönségünk figyelmébe a pártatlan politikai lapot, melynek a többi lapok feletti előnye abban is nyilvánul, hogy már reggel jelenik meg, és így a napi lapok esti kiadásait is pótolja.

— **Budapesti Hírlap** 1894-ik (XIV. évfolyam.) Az újságcsinálás egyik főfeladata a közönség seyes, gyors s pontos értesítése. Még sz z éve sinec annak, hogy a magyar sajtó csak a Bécsből kapott legnagyobb engedéllyel vehetett tudomást a külföld eseményeiről, így is csak hetek múlva. Ma huszonnégy óra sem mulhat el, hogy a közönséget ne értesítsük hazánk, hanem az egész világ nevezetesebb eseményeiről. Távirat, telefon, éber levelező a világ mind a négy tájkáról s az ország minden népesebb pontjáról hírt adnak mindarról, a mai igényt tarthat a művelt ember érdeklődésére. Tudósi ásnak e regektől kiválogatni és megrostálni, ügyesen és tetszősen feldolgozni azt, ami a közönségre nézve szükséges, hasznos és érdekes: ebben a Budapesti Hírlap fedállása óta eddig, utol nem ért példaadással járta elől, mert szerkesztőségünk az a meggyőződés vezeti munkájában, hogy a közönség semmit sem várhat el annyira újságától, mint azt, hogy pontosan, megbízhatóan és lelkiismeretesen legyen tájékoztatva. Ez a közönség igazi anyagi és közművelődési érdeke, ez a mai zsurnalistikai fejlődési iránya. Ott pedig, nevezetesen azokban a rovatokban, a hol magának a Budapesti Hírlapnak a véleménye, ítélete, iránya, karaktere, egyszóval egyéniségi nyilatkozik meg, tizennégy évi tűzpróba után már mindenki tudja, hogy mit várhat a Budapesti Hírlap-tól. Az előfizetési feltételek a következők: egy hónapra 1.20, negyedévre 3.50, fél-évre 7.—, egész évre 14.—. Vidékről legköltszerűbb a postautalványon való előfizetés. Cím: Budapesti Hírlap kiadóhivatala, Budapest, VIII. kerület, Rökk Szilárd-utca 4. sz. József-körút 5 sz.

Csarnok.

Az Ideál!

Gazdagon, szépen és ifjan maradt özvegy.

Igaz ugyan, hogy joga volt meg követelni az élettől sokat, igen sokat, mert hisz öreg és beteges ferje mellett az élet csak azon utján volt járatos, a melynek „kötelesség” a neve. Ő azonban nem követelt, — csak izlettől kért a boldogságból egy kis részt, eddigi örömtelen elete után. Titkos perceiben, midőn azt hitte, hogy teljesen magányban van, a remény élénk pirt festett arcára. Megjelent lelki szeméi előtt a titkossan imádott ideál! Oh milyen édes érzelmek járták át keblét, ha arra a férfura gondolt, ki már gyermekleány korában lázas dobogásba hozta szívét, hajadon korában pedig egyszerű találkozásnál lángba borította arcát. Nem tudott számot adni érzelmeiről. Örízte szívének titkát. Ő, csak egyedül ő tudta saját édes és fájdalmas érzelmeit. Maga az ideál sejtette legkevésbé, hogy a szép asszony szíve ő érte lázas hullámszába jött. Mikor aztán érzelmei már utat készültek törni, mikor többször ijedten rajt kapta magát, hogy „Ő” reá gondol, terdre vetette magát és sirva suttogta: „szeretem, szeretem!” Ezen szomorú, de mégis boldogító önvallomás után pár napra ferje megbetegedett s egy hosszú kínos betegség után meghalt. Az asszony őszintén megsíratta, hisz 5 éves házasságuk alatt oly jó volt hozzá. De hát ki tehet róla, hogy a nyitott sírnál éppen „Ő” állt vele szemben. A régi ideál szomorúan nézett a virágokkal borított koporsóra. Az özvegy könnyes szemével futó tekintetét vetett reá, de ettől apercztől fogva zokogása között is annak sóhaját vélte hallani. Aztán sok sok ideig nem találkoztak. Az özvegy jómódjában is teljesen visszavonult életet élt. A világ nem létezett az ő számára s ő sem akart létezni a világ számára. Jól esett neki ábránd kepeket alkotni! Ha majd egyszer — valami véletlen folytán ok találkoznak — s valahogy fellebben a titok az ő édesen fájó érzelmeiről — ha „Ő” megtudná érzelmeit — ha szerelmet vallana — s aztán kezét és szívét kérne! Aztán igent mondana. Ő a gazdag és független özvegy a szerény, lekötött helyzetben küzdő férfinak felajánlaná kezét és vagyonát. Itt hagynák ezt a világot, hogy egy új életet teremtsenek maguknak, melyet csak ők ketten ismernek.

Távol, távol valami vad regényes erdős helyen vonnak meg magukat s ott élmenek örök szerelemben boldogan. A ferj majd vadászni jár s a nő addig férjéről álmodozik.

Idejük többi részét mindig együtt töltik. Mily érdekes lesz majd valami patak parton együtt andalogni! Édes boldog mosoly jelent meg ilyenkor a nő arcán. Aztán remél tovább, bizik a véletlenben, hisz Istenben, hogy megadja neki ezt a boldogságot.

Egyszer, miután már évekig táplálta a reményt magányában, azt hitte elérkezett az óra, mely az ő boldogságot meg fogja hozni. Ő legalább azt hitte.

Találkoztak.

Rózsás színben látott mindent. Ragyogó nap sugár, illat terhes lég — minden minden oly szép volt. S mire a találkozás véget ért, a fiatal özvegy előtt kihaltak látszott az egész világ — szíve a fájdalomtól, csalódástól megakart szakadni. Vonaton utazott. Mikor az indóház peronjára lépett, szivdobogva látta titkos ideálját egy másik urral, az özvegy egy távoli rokonával fel-alá sétálni. A kölesönös üdvözlések után nem sokára beszálláshoz csengettek s a nő sietett beszélni. A vonat már in lului akart midőn az ajtó hirtelen felnyit s a kalauz hely-szúke miatt ide segített a két ur málhát berakni. Elhalványodva — hangos szív-eréssel húzódtott meg a nő coupé egyik sarkában. Ugy érezte mintha egy szót sem tudna beszélni. S ha az a rég óhajtott beszélgetés most elérkezik, biztos, hogy nem tud felelni. A

sok közömbös frázis, szokásos apró kérdések lassanként magához térítettek. Meglehető unalmas társalgás kezdődött időjárásról vonatlassúságáról s más e félekről. S mily érdekes is volt ez a társalgás a nőre nézve! Hisz az időjárásról beszélgetni oly kellemes! Míg nem egyszerre, alig egy órai rövid ut után, az ideál óráját nézi s megjegyzi, hogy ő 20 perc múlva ezélnál van. Kihez utazik? kérde a nő fájón elszoruló szívvél.

Leánynevére, — felel a másik ur. Én viszem őt a szép és gazdag Bárdi Arankának bemutatni.

— Nagyon szép leány, ismerem, adogja a nő, mialatt úgy érzi, hogy szívében megszakad valami. Szemei előtt sötét felhő vonul el — a vonat mintha örült gyorsan haladna... valami nagy veszedelemben. Felig önműdatlanul hallja a mint, a vőlegény jelölt mondja:

A szépség meilekes. A fő a vagyon, hogy magamnak független életet biztosítsak. Meguntam ezt a czelneküli küzdest.

Hosszu — eles fúty szakítja itt felbe a beszédet. Czelnál lesz a két ur. Kimondhatatlan érzelem dül a nő szívében. Egy percze az az örült eszméje, hogy „Ő” jöjjön velem! Megmondja a jómódot — s nem várok mást viszonnásul mint szerelmét. Vissza szeretne volna tartani, fejét keblere venni, hogy ne is lássa a vidéket, hol az a leány lakik — csak ro bogni messze-messze — abba az új hazába melyet ő alkotott magányos óráiban. A férfi feláll s udvarias kez-csókka készült bucsut venni. A nő megragadta kezét mind két kezével s hihetetlen erővel rázta meg. Egy élet szerelme a multból, fájdalom s megvetése az ilyen eladó porteka iránt volt e köz rázásban.

Legyen boldog — nagyon boldog — olyan, a milyennek megerdemh, kiáltá aztán majdnem öröngve.

— Köszönöm, hajol meg a férfi udvariasan s aztán a vonat lassítás alatt elgondolkozva merül gondolataiba, mintha a halottak felett gondolkodna. Mikor a vonat megáll, még egyszer ránéz az asszonyra: mintha szavaí érzelmet kutatná. Az asszony már hidegen, nyugodtan beszél a másik urhoz — s ő rá csak egy futó pillantást vetett. Mikor leszálltak mintha zokogó hangot hallott volna. De mire visszanézett már csak a leeresztett függőnyt látta.

Igen, a fiatal nő sirt! Síratta az ideált, kit imádott egy életen, síratta önmagát, hogy egy ilyen embert tudott szeretni. S midőn a sírásba belefáradt, kezdte belátni milyen jó is, hogy ő még ideje korán kiábrándult egy ily üres lelkü férfiből, ki pénzért adta el magát. — Mit tett volna ő egy egészeletlen át egy ilyen lelkü emberrel?.....

— Mire pár hét múlva az ifju-pár megesküdtött, az özvegy már a fővárosba költözött, hogy soha többé ne lássa a ferfiut, ki nem volt érdemes szerelmére.

Tóth Jánosné.

Helyi piaczi árak: Buza 5.90—6.00
Rozs 4.20—4.30, Tengeri 4.60—4.75, Arpa 4.50—5.00, Csinquantin 4.70—4.80, Bükköny 7.00—7.50, Feherbab 4.80—5.00, Tarkabab 3.60—3.70, Zab 6.70—6.80.

Egy tisztességes fiu, ki jól tud írni és olvasni, tanulól felvétetik Vágó Gyula könyvnyomdájában.

Vonatok forgalma.

I. S.-Szobbi—Kaposvár—Budapest felé.

Csurgó:

érk. vv. 7-31, gyv. 7-59, gytv. 4-30, szv. 11-12
ind. „ 7-33, „ 8-00, „ 4-33, „ 11-13

S.-Szobbi:

érk. vv. 8-12, gyv. 8-21, gytv. 5-21, szv. 11-46
nd. „ 8-28, „ 8-22, „ 5-36, „ 11-48
Kaposvár:

érk. „ 10-11, „ 9-11, gytv. 7-55, „ 1-16
ind. „ 10-46, „ 9-14, „ 8-05, „ 1-23

Budapest:

érk. „ 7-20, „ 1-40, gytv. 6-25, „ 8-00
Csatlakozó vonatok Szobban: Bares felé ind. d. e. 10-42 p. és este 6 órakor. Balaton-Szt.-György felé ind. regg. 8-40 p. és este 6 órakor.

II. Zákány—Fiume felé.

Csurgó:

érk. szv. 5-29, gytv. 11-29, vv. 6-14, gyv. 8-00
ind. „ 5-30, „ 11-32, „ 6-15, „ 8-01

Zákány:

érk. „ 5-50, „ 12-05, „ 6-43, „ 8-61
ind. „ 6-17, „ „ „ 8-21

Fiume:

érk. szv. 6-40 gyv. 6-15

Csatlakozó vonatok Zákányban: Kanizsa felé ind. d. u. 12-39 p. és este 10-45 p.-kor. — Bares felé ind. regg. 5-58 p. és d. u. 3-21 p.-kor.

Az este 6 órától reggeli 6 óráig levő időköz aláhúzással van megjelölve.

Kiadó lap tulajdonos:

Vágó Gyula.

Felhívom a helybeli és vidéki t. közönség szives figyelmét kitünően berendezett

f o d r á s z - t e r m e m r e

hol a hajvágás és borotválás a legkifünöbben és előékeny pontossággal lesz kiszolgálva. — Üzletem oly esinosan be van rendezve, hogy a fővárosban is bátran helyt állhatna. Alapítva lett 1870-ben s azóta a t. közönség legnagyobb meglegedését vívtam ki.

Egyuttal értésére adom a n. é. közönségnek, hogy készítek egész fogorokokat amerikai mód szerint oly jutányos áron, hogy azt másutt ily áron nem képesek előállítani. — Jótállás mellett.

Hatóságilag engedélyezett foghuzás ennél fogva mindenkinek ingyen.

Szelácz László.

Teljes tisztelettel

Hirdetéseket

elfogad a

kiadóhivatal.